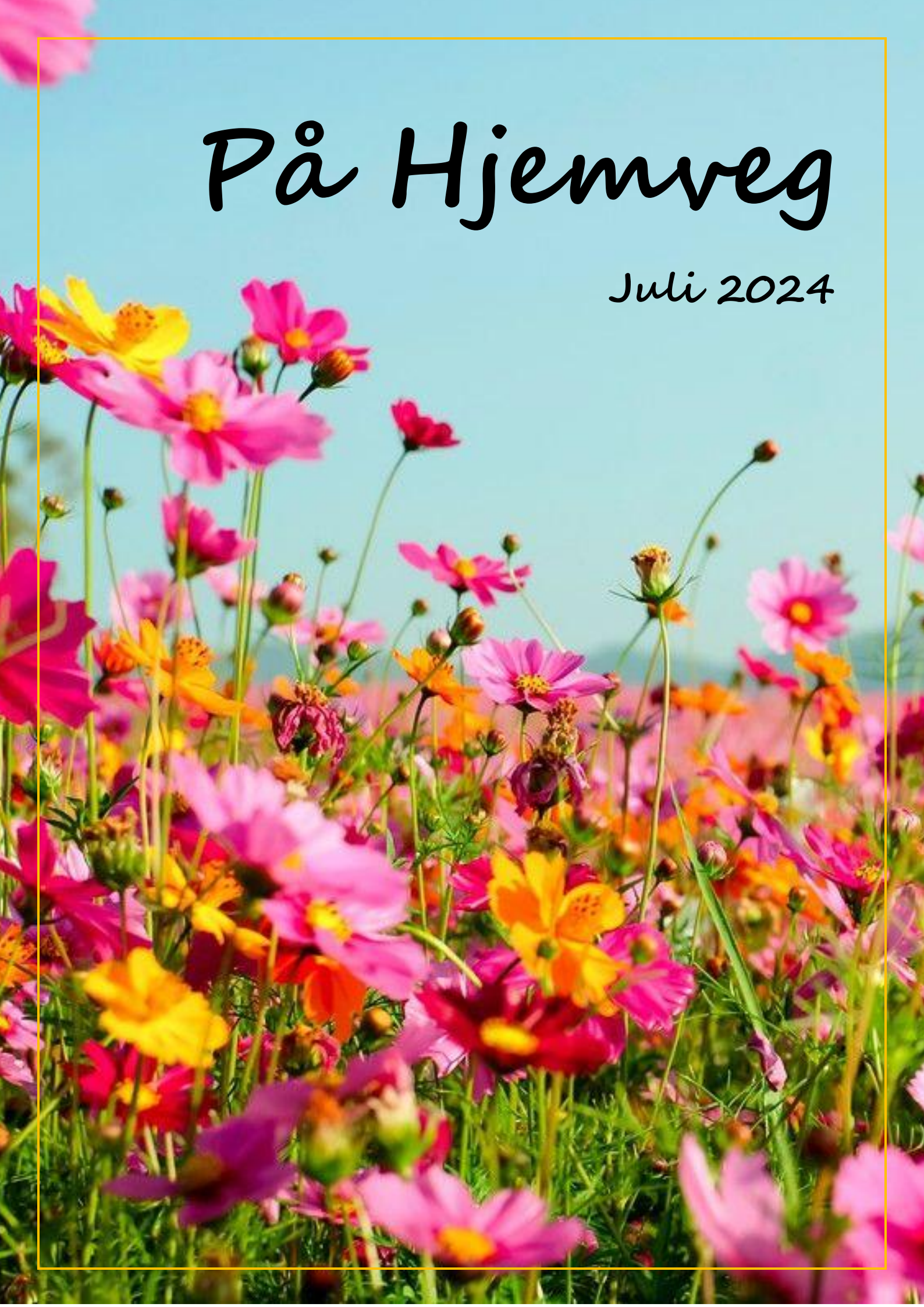

På Hjemveg

Juli 2024

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Historier for små og store	4
Sitatsiden	5
Aktuelt	6
Sangsiden	7
Ung	10
Andakt	12
Perusiden	15
Galaterbrevet	16
Katekismepreken	18

Historier for små og store

Da ble den unge Ludvig glad

Den unge Ludvig Hope lå i åkeren og luka ugress. Han grunna på spørsmålet: *Hvordan få fred med Gud?* Bibelen tvilte han ikke på, men hvordan skulle han få til å tro? Han visste at det måtte tro til om han skulle bli frelst.

Da kom han på noe som han hadde lært på skolen. Det sto i katekismen om Jesus: «...at han ved sin uskyldige lidelse og død har frelst meg». Ludvig gjentok det flere ganger: «... Har frelst meg! Det stod ikke at han skal frelse meg, nei det stod: han har».

«Ludvig gløymde bort både tru og tvil der han låg og reiv ugras. Han såg bare dette ene: 'Kristus har frelst meg'.»

Da ble Ludvig glad!

Kilde: Oscar Handeland. Ludvig Hope.
A.S. Lunde & co.s forlag. Bergen 1955

Da ble den unge Carl Olof glad

Da Rosenius tvilte på ordets troverdighet og Guds eksistens, forsvant all hans glede. Han holdt rett og slett på å gi opp alt!

Da oppsøkte han pastor Scott. Pastoren satt seg ned med den

unge Carl Olof. Scott så på Carl Olof og smilte: «Hvis Bibelen – i motsetning til hva den selv forsikrer – virkelig ikke inneholder Guds ord, hvem sitt ord er det da? Er det onde eller fromme mennesker som har satt denne bok sammen? Er det mulig at onde mennesker har skrevet en bok som er så full av ånd, og så kraftfull og dypt beskriver personer og deres vesen? Like umulig er det at fromme mennesker kunne dikte sammen løgn og gi den ut for Guds ord?

Merk! Det ene århundre etter det andre, å dikte på en og samme store sammenhengende løgn, og gi det ut for Guds ord! Stemmer slikt overens med den hellige, kraftige og høye ånd som rår i den hellige skrift? Kort sagt, Bibelen har vitnesbyrd i seg selv, har en slik ånd at den som kjenner den og ikke vil tro at den inneholder Gudsord, må gå med på de groveste urimeligheter.»

«Nå gikk det en stråle av lys gjennom min sjel», skrev Rosenius.

C. O. Rosenius. Mannen og målet. Til norsk ved pastor Gerhard Albersten. Indremisjonsforlaget AS Oslo 1949

Sitatsiden

«Ta de 10 bud, og se etter hvordan du har holdt dem, så skal du sannelig få bruk for nåden og syndenes forlatelse.

Rosenius

«[Vi tror], lærer og bekjenner at vår rettferdighet for Gud består i at Gud tilgir oss syndene av bare nåde - uten noen gjerninger, fortjeneste eller verdighet fra vår side, på forhånd, samtidig eller etterpå. Dessuten: at han skjenker oss og tilregner oss rettferdighet i Kristi lydighet. På grunn av denne rettferdighet blir vi tatt til nåde hos Gud og betraktet som rettferdige».

Fra Konkordieboken. S. 396. Red: Jens Olav Mæland. Lunde forlag. Oslo 1985

«Det er vår store rett å få leve vårt lille liv ved den allmektiges føtter, i den høyestes skjul. Midt i vårt hjem, midt i vårt daglige liv sitter Gud som vår store, gode og trygge far».

Hallesby

«I den Høyestes skjul, i Guds nærhet får vi den livs trygghet som hvert menneske trenger for å fris fra den livsangst og dødsfrykt, som ligger kvelende over oss alle. Selv om den ikke alltid kommer frem i vårt bevisste liv.»

Hallesby

Ole Hallesby. I den høiestes skjul. Lutherstiftelsen forlag. Oslo 1931

Aktuelt

Jesus kan løse i fra skamfølelse

Andreas forteller fra sin barndom på 50-tallet

Bestefaren min sa til bestemor, så jeg hørte det, «Andreas blir det nok aldri noe av». Jeg tok meg ikke nær av det, men det lå nok der i underbevisstheten og talte sitt språk, for jeg fikk mindreverdighetskomplekser i barne- og ungdomsårene. Det gjorde ikke saken noe bedre av at jeg hadde et søskenbarn, som han bestefar ga inntrykk av at 'var noe til kar'! Ja, jeg hadde også et «søskenbarn på Gjøvik», som var bedre enn meg i alt, fikk jeg vite. Han sammenlignet oss.

Ble du løst fra din skam?

Da jeg ble en kristen, så leste jeg at jeg var skapt i Guds bilde. Da løsna det.

Kan du si noe mer om det?

Før hadde jeg, som sagt, mindreverdighetsfølelse, men da jeg ble kristen og leste at Gud skapte mennesket i sitt bilde, altså var jeg skapt i Guds bilde, rant den dårlige selvtillit vekk som dugg for sola.

Kan du konkretisere dette?

Han tenkte seg litt om: «Neeii, for meg så ble det en veldig befrielse. Da visste jeg at jeg var skapt av Gud, sånn som jeg er!»

Jan Oskar Butterud i samtale med Andreas Ellingsen.

Sangsiden

Ved Thomas Klavenæs

Jakobs draum

Den fagraste draumen som nokon hev drøymt
var draumen åt Jakob hin gong
I tusentals år i Guds bok vart han gøymt
Om den vil eg syngja min song

På vegen han var til det framande land
frå heimen, frå far og frå mor
Det kvelda – ei sky skein i kveldsol sin brand
og natti seig ned over jord

Så sælsomt det var i den austerlands-kveld
der einsam og framand han stod
I hjarta hans strøymde av vemod eit vell
og veikt var den unge sitt mod

Og så medan stjernone tindra og skein
Og funkla i austerlandsk natt
han halla sitt hovud på puta – ein stein
og stilt sine augo lét att

Og som han no der under stjernebraut låg
han vandra i draumar si verd
Ein stige frå jord og til himmel han såg
Og englar frå Gud vandra der

Og tenk – øvst der oppe han *Herren* fekk sjå!
Tenk, - Isaks og Abrahams Gud!
Useieleg jubel hans sjel kjende då
Han såg Han i lyset sitt skrud

Og Herren han tala til Jakob og sa:

Sjå, Abrahams Gud, det er eg
Og landet der du deg til kvile nyst la
det landet vil eg gjeva deg

Di ætt, ho skal verta som dusti på jord
ssanden ved havet si strand
og greina seg ut imot sud og mot nord;
velsignast i deg skal kvart land

Og eg skal gå med deg kvar du så fer av
og verna og vara deg vel
og føra deg hit til det land eg deg gav
til æveleg eige og del

Då Jakob så vakna or svevne, han sa:
Ja, sanneleg, Herren er her!
Eg la meg til kvile på heilage stad
Eg visste 'kje Gud var så nær

Ja, her er Guds hus, her er himmelens port
og difor er *Betel* ditt namn
Min Gud, ver du med meg, i smått og i stort
og fyll med velsigning min famn!

Og før meg attende til heimen, til far
når dagar og år heve gått
så skal du meg eiga med alt det eg har –
for alt ifrå deg har eg fått

Trygve Bjerkrheim. Når lysene tennes. Gry forlag. A/S 1991

Gud åpenbarte seg for Jakob. Jakob fikk oppleve Guds hellighet. Det var Herren Jakob så i drømmen og han fikk åpenbart Guds nærhet. Det var Abrahams Gud og nå Jakobs Gud. Jakob var på ett hellig sted og han visste ikke at Gud var så nær. Stedet var hellig for at Gud var der. Alle steder Gud åpenbarer seg blir hellig, for Gud er hellighet. Har du opplevd Guds hellighet? Har du opplevd Guds nærhet? Har du det, da har du også blitt en synder. Da har du måtte gi Gud rett, i alt! Og du har innsett at det

er rettferdig at du går fortapelsen i møte. Du ser noe av at du skylder Gud alt. Da forkynner Gud deg sitt evangelium. " *Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, og Jeg vil gi dere hvile*" Mat.11:28. Dette er livets største kontrast! Den tre ganger hellige Gud lengter etter å bli din Gud. La Jakobs Gud bli din Gud, så eier du alt!

**Kom til meg, alle som
strever og har tungt å bære,
og jeg vil gi dere hvile!**

MATTEUS 11,28

Ung

Velkommen til Fjellheim Bibelskole, Tromsø!

Fjellheim Bibelskole er verdens nordligste bibelskole; nesten 70 grader nord. Vi har plass til ca. 50 elever. Jeg vil fortelle litt hvorfor jeg tror nettopp Fjellheim kan være en god plass for deg. Da tar jeg utgangspunkt i navnet: Fjell - Heim - Bibel - Skole.

FJELL. Navnet minner oss om at vi ønsker at skolen skal bygges på fjellgrunn, Guds ord. I ei tid hvor mye skifter, er det absolutt nødvendig å ha et fast punkt i livet. Guds ord er dette faste punktet i tilværelsen.

Navnet minner oss også om den fantastiske landsdel du møter i Nord-Norge. Ikke minst for deg som er glad i naturen, i fjellene, gå turer både til fots og på ski, er det fantastiske muligheter i

Tromsø. Naturen ellers i Nord-Norge er også verdt å oppleve. Ved å velge valgfaget «aktiv» en del undervisningsdager, blir det ekstra mange dager ute.

HEIM. Bibelskolen ønsker å være et hjem. Vi tror at noe av det som særpreger vår skole, er at du skal bli sett som den du er. Vi har lett for å sammenligne oss med andre, og det kan gjøre oss både mismodige og lukket. Vi ønsker å skape et miljø hvor hver enkelt er viktig, aller mest fordi hvert enkelt menneske er viktig for Gud. Dette ønsker skolen å konkretisere, f.eks. i måltidsfellesskap, kontaktsamtaler med en i personalet, bibel/samtalegrupper, mindre grupper på ulike utreiser m.m. Undervisning i sjelesorg og gode tilbud om samtale/veiledning er viktig for skolen. Målet er at du skal vokse som menneske, få et sunt selvbilde og tenke godt om dine medelever.

BIBEL. Et viktig mål for skolen er at du skal få kjennskap til en hel bibel, og oppdage at den i sin helhet vitner om Jesus som din og

verdens frelser. Vi går igjennom svært mange bøker i Bibelen. Målet er å gi mye kunnskap og personlig kjennskap til Guds Ord og vår frelser Jesus Kristus. Skolens viktigste mål er at du skal få «vokse i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus»!

Undervisningen ønsker også å ta opp de vanskelige delene av Bibelen, og gi mye rom og trygghet for ulike spørsmål som den enkelte har. Hver dag har vi også en «stille time» (inne eller ute) hvor den enkelte kan få gode vaner med Bibel og bønn. Ved å velge valgfaget «dybde» blir det en særlig fordykning i enkelte bibelbøker eller i viktige temaer i kristen tro.

SKOLE. Skolen er ikke en type friår hvor en bare kan gjøre hva en vil. Skolen har læreplaner, fram møteplikt og forpliktelser både i undervisning, internatliv og reiser. Samtidig skal en få slippe eksamenspress, og stresset etter å være best eller god nok.

Vi vil være en skole som gir nært kjennskap til misjon, både i Sør-Amerika, Asia og Afrika. Alle må få høre evangeliet! Du får medansvar og utfordringer; ikke minst på våre mange utreiser i Nord-Norge og i våre naboland, men også i ulike lokal praksis. Vi ønsker å være med å dele evangeliet med andre, men ikke minst lære av

andre troende i nord.

Skolen skal være et sted hvor du lærer samarbeid og respekt for andre. Et godt hjem og en god skole er et sted hvor vi hjelper hverandre. Vi tror at en slik skole er noe av din aller viktigste utdanning, både for dette livet og for å nå frem til Guds evige mål for oss.

Thor Fremmegård, lærer Fjellheim Bibelskole

Andakt

Klippen

Sal 40.1-5a

Til sangmesteren. Av David. En salme. Jeg ventet, ja ventet på Herren. Da bøyde han seg til meg og hørte mitt rop. Han dro meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste. Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud. Mange skal se det og frykte, og sette sin lit til Herren. Salig er den mannen som setter sin lit til Herren.

I Peru finnes det en stor innsjø som heter Titicaca, den ligger på 3812 m.o.h. Mange turister finner veien dit for å se på sivøyene i Titicacasjøen. Disse øyene er utrolig fascinerende, her bor det folk på små og store øyer som de har laget selv. Fundamentet på øyene er av tykt lag med røtter som de har skåret ut og fraktet dit de vil ha øya, og deretter er det lagt lag på lag med siv som det vokser rikelig av der. Men de har et problem på disse flytende øyene; de synker sakte men sikkert. Så hver 2-3 mnd må innbyggerne legge et nytt lag med siv for at ikke øya skal synke helt. Sånn kan de bo i 20 år på en øy før den må fornyes, stadig bekymre seg for fundamentet, stadig legge nytt lag med siv for at øya ikke skal synke.

Så finnes det også noen andre øyer i Titicacasjøen. De som bor der bekymrer seg ikke for fundamentet. Det kan regne, lyne og være jordskjelv, men øya står trygt. Det er fjellgrunn.

Sist gang vi besøkte Titicacasjøen kom tanken til meg: hvordan er kristenlivet ditt? Er det som en sivøy der du stadig må jobbe og streve, eller er kristenlivet bygget på fjellgrunn, der det er trygt og sikkert, der det er hvile.

Det finnes nok noen "sivøyer" rundt om, der kristenlivet dreier seg om å holde seg flytende, der det streves for å være en kristen. Noen vil være til behag for Gud, de leser, ber, faster, går på møte, kler seg på en spesiell måte osv, alt for at Gud skal bli fornøyd med meg. Så blir det lagt siv på siv på øyen, det streves og streves for at Gud skal bli fornøyd med meg.

En annen øy er følelsenes øy, der kan det være så fint og godt én dag, du har hørt en følelsesladd preken, eller hørt en sang som beveget deg, da er det lett og greit å være

en kristen. Mens en annen dag er alt snudd på hodet, det er trist og mørkt, så begynner jobben med å finne siv, noe som kan få følelsene i rett stemning igjen.

Og hvor mange bor ikke på fasade øya? Der det er om å gjøre å vise de andre at jeg er en god kristen. Du gir inntrykk av at livet ditt er så fromt og fint. Men hvordan er det innenfor fasaden?

Jeg husker guiden som var med oss til sivøyene stakk hånden ned mellom de nye fine sivene, bare 10-15 cm ned var det gjørme og vått. Det er sannheten bak fasaden vår også. Stikk hånden din innenfor fasaden din og vær ærlig. Du bygger på gjørme og falskhet. For der inne er det intet godt, du har kun lagt noen fine siv over skitten og gjørma.

Du har kanskje begynt å se det? Grunnen du bygger på er råtten og ødelagt. Noen som oppdaget det gav opp. "Jeg greide ikke å være en kristen". Så var løsningen å gå ut i verden.

Jeg ville gjerne si noe til deg som har oppdaget at fundamentet sviktet; det gjorde det for Paulus og Peter også. De sank som deg i sin selvlagde øy, gjennom sivene på toppen og ned i gjørmen. Da roper Peter: "Herre frels!" (mat 14.30) Og Paulus sier i fortvilelse: "jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?" (rom 7.24).

Midt i denne nød og fortvilelse kommer en mann gående på sjøen, han griper et fast tak i dette elendige menneske og drar han opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen, han vasker denne skitne synderen i sitt blod og bærer han denne stakkaren til klippen og plasserer føttene hans på fjellgrunn. Denne mannen er Jesus! Frelseren!

Denne klippen forandres ikke. Den kan ikke forandres. Før var ditt kristenliv usikkert, nå er det sikkert for føttene dine står på Klippen. Da sier den samme Paulus: "For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er, eller det som komme skal, eller noen makt, verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre." rom 8.38-39.

Nå var Paulus sikker. Nå var det ikke nødvendig å gå å samle inn siv for å holde sitt kristenliv flytende. Føttene hans var plassert på Klippen. Jesus plasserte de der (v3).

Du trenger ikke ha en spesiell følelse eller å være til velbehag for Gud for å være en kristen. Gud har behag i sin sønn Jesus Kristus. Du er 2000 år for seint ute for å være til behag for Gud. "Dette er min sønn den elskede, i Ham har jeg velbehag" (mat 3.17). Gud har behag i sin sønn, i det som blei gjort på Golgata, i det har Gud velbehag. Hør du som strever! Du står på klippen! På Jesus!

Han er min frelsesklippe!

Så må du regne med at du får besøk av fiendene dine, selv om du står på Klippen. For satan og kjødet ditt vil ikke at du skal være der. Fra den kanten får du stadig høre: "Du kan ikke være en kristen." "Du faller og synder, du mangler så mye, du skulle jo be og

lese mye mer.” “Etter så mange år som kristen skulle du hatt en mye større tro.” “Du faller i så mange fristelser, det er bare å gi opp”. Da skal du si til fristeren: “Ta en kikk på hva jeg står på, jeg står på Klippen! Og om jeg faller, så faller jeg på Klippen. Men nå må du gå, for jeg vil synge en lovsang til min Gud og det liker du visst ikke å høre på, for sangen handler om Jesus” Da flykter dine fiender, men de kommer nok igjen. Da får du vise han Klippen du står på ny. Les teksten vår på nytt og legg merke til hvem som handler, det er Han, Han og Han! Ja lovet være Han som dro meg opp av fordervelsens grav og satte mine føtter på en Klippe!

Sal 40.1-5a

Til sangmesteren. Av David. En salme. Jeg ventet, ja ventet på Herren. Da bøyde han seg til meg og hørte mitt rop. Han dro meg opp av fordervelsens grav, av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på en klippe, han gjorde mine trinn faste. Han la i min munn en ny sang, en lovsang for vår Gud. Mange skal se det og frykte, og sette sin lit til Herren. Salig er den mannen som setter sin lit til Herren.

Per Olav Mangelrød

Perusiden

Vitnesbyrd av Victoria Gonzales, radioarbeider i Unión Misionera (Radio el mundo para Cristo).

Det er en stor glede for meg å kunne dele med dere hvor betydningsfullt radioen (Radio el mundo para Cristo) har vært for meg.

Da jeg var ferdig med profesjonsstudiet hadde jeg mange drømmer, både kortsiktige og langsiktige planer. Jeg ønsket å jobbe for å kunne betale tilbake noe av innsatsen foreldrene mine hadde lagt i for meg, slik at de kunne få det bedre.

Jeg begynte å lete etter en jobb, og fant en hvor jeg tjente relativt godt. Jeg erfarte at en lærer nye ting hver dag – man slutter aldri å lære! Etter hvert åpnet det seg andre jobbmuligheter, og jeg fikk mer og mer erfaring gjennom å jobbe i forskjellige bedrifter.

Inntil jeg kom til Unión Misionera, var spesialfeltet mitt regnskap, og det var også dette jeg ble ansatt for å gjøre. Jeg jobbet med regnskap i flere år; inntil det på et tidspunkt kom en endring hvor jeg ble bedt om å begynne å jobbe i radioarbeidet. Dette var helt nytt for meg. Innerst inne nektet jeg, da jeg var redd for å ta ansvar for noe jeg ikke hadde kunnskap om. Jeg vet ikke nøyaktig når ting endret seg – men jeg kan vitne om at Guds planer er høyere enn våre planer!

Gud hadde forberedt en vei for meg, og det er forunderlig hva han hadde i tankene for mitt liv. Arbeidet han førte meg inn i har vært veldig oppbyggende for meg. Jeg hadde aldri tenkt at jeg skulle gå inn i en slik jobb, som er en jobb for min Herre. I dette arbeidet har jeg lært at Guds veier er høyere enn mine. Arbeidet han gjorde er veldig oppbyggende for mitt liv. Selv om jeg ikke kunne noe om radioarbeid i starten, så har jeg lært litt etter litt. Og alt jeg gjør er til min Far, min allmektige Gud.

Radioen har vært veldig nyttig for meg i hvert øyeblikk av mitt liv. Her får jeg sitte og høre Guds Ord gjennom sang, tale og vitnesbyrd. Og jeg må også selv lese og være i bønn, for å kunne ha noe å dele med alle lytterne. Nok en gang må jeg gjenta at Gud er vis, og Han leder oss på veien han har planlagt for oss. Jeg takker Jesus Kristus for alt han gjør i livet mitt.

Galaterbrevet

Kapittel 1, 3-4

«Nåde ...» Hva er egentlig betydningen av dette ord?

Vi spør teologene:

«Paulus bruker ordet nåde om frelsen, og Paulus betoner i dette brevet at frelsen er rettferdighet fra Gud. Ordet nåde viser at frelsen er en kjærlighetsgave. Den er ufortjent [BK1]» (Kjær).

Ordet nåde ... «Står for at Gud beviser sin nåde og at hans gjerninger er nåde, i Kristi verk. Dernest anvendes det om det om det fullbrakte resultat: Guds nådige sinnelag, hans velbehag mot syndere.» (Studiebibelen. Språket er modernisert av meg.)

Den største teologen etter Jesus var Paulus, han sier til sine venner i Efesos: «For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er en Guds gave. Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg» (Efeserne 2, 8).

En bibelleser legger merke til at Paulus var veldig opptatt med å forkynne rettferdigjørelsen av nåde. Nåden er altså en gave fra Gud, som vi får ved å tro på Jesus. Uten «gjerninger», Fordi vi ikke skal trøste oss med dem.

Det er aldeles «uforskyldt» og ufortjent, Fordi Jesus har løst oss fra våre synder. (Rom 3, 24.) Det har han gjort. Det er noe som er helt utenfor oss. Vi får bare ta imot budskapet om evangeliet, som er et fullkomment budskap. (Joh 1, 12).

Nåden og freden er altså urokkelig. «Nåde være med dere og fred fra Gud ...», v. 3.

Den som har nåde, har fred fra Gud, og den har også fred med Gud. Vi som denne fred «står i nåden» (Rom 5, 1-2) og[BK2] nåden er over oss. (Rom 3, 22).

Det går ikke an å synde seg ut av nåden; et Guds barn frykter at «jeg» med «mine» synder, min skjødesynd og vanesynd og alt grums som huserer i mine tanker; at «jeg» kan ikke være barn av den hellige ... Nei, det er umulig! Les bare videre: «Han som gav seg selv ...» Han ga ikke seg selv for små synder, men for store, som Luther pleier å si, og blant syndere er Paulus «den største». For en som tror på Jesus står dette urokkelig fast. Frelsen er utenfor meg. Jeg får ta den imot gratis, og på den måten får jeg fred med Gud.

Dette var ikke bare et fromt ønske fra Paulus til menigheten i Galatia, men et guddommelig løfte til deg og meg. Jesus gir «Nåde og fred».

Litteratur:

Credo kommentaren Galaterbrevet ved Torben Kjær. Kolon. 2021

Studiebibelen det nye testamentet. Bind V illustrert bibelleksikon A/S 1982

Katekismepreken

Det tredje bud

«Kom hviledagen i hu så du holder den hellig» (2 Mos 20, 8). Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke forakter eller forsømmer hans guddommelige Ord, men holder det høyt i ære, gjerne hører og lærer det. Vi blir her befalt av Gud som skapte himmel og jord, og som hvilte på den sjuende dagen, at vi skal holde den hellig. Hviledagen er en annerledes dag. Da tar vi fri fra vårt arbeid og får anledning til å høre og lese Guds Ord, på en dag gitt av Gud selv. Kom i hu: Glem ikke, pass på, ta ansvar for at det blir gjort! Det ligger en himmelsk velsignelse her.

Ordet taler! Jesus, som er Ordet, innlemmer deg i sin verden. Du får SE. Han gir deg øyensalve, - ja, vi får be han om den. Her får du rikdommer som varer. Du får se inn i kjærlighetens virkelige opphav og grunn. Ja, du møter Jesus i Ordet. Han som elsker deg med en evig kjærlighet. Han som elska oss først.

Han kom for syndere, - for deg. Han døde for deg. Han oppsto fra de døde for deg. Han har gått foran, og sitter ved Faderens høyre hånd. Der ber han for deg. Jesus som vil, og som ber om, at du og jeg skal få være der han er. Vi har fått en hviledag for å kunne fornye oss i dette herlige og vidunderlige, - det største av alt som har skjedd: Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.

Svein Mangelrød

På gjensyn!

Redaksjonen hilser dere med

Johannes 14:27:

«Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!»

